VÁROSI KÖNYVTÁR
CELLDÖMÖLK, Pf.: 40.
9501

Új KEMENESALJA

II. évfolyam, 5. szám
1990. május

● KEMENESALJA TANÁCSAINAK LAPJA ● Megjelenik havonta ● Ára: 7,50 forint ●

Köszöntjük Kemenesalja országgyűlési képviselőjét!

– Engedje meg, tisztelt képviselő úr, hogy lapunk olvasói nevében gratuláljak választási győzelméhez.

– Köszönöm, s egyben hadd köszönjem meg a bizalmat a választóimnak. Örülök, hogy elsőként az Új Kemenesalja hasábjain mondhatok köszönetet. Egyébként rendszeres olvasója vagyok az újságnak, örülök, hogy végre megint van sajtó a Kemenesalján.

– Számított a győzelemre?

– Esélyt az első pillanattól fogva láttam, máskülönben nem is indultam volna. A győzelem azonban csak a legvégén vált bizonyossá. Az első forduló után kicsit nehéz helyzetben voltam, hiszen a két nagyobb városban, Sárváron és Celldömölkön egyaránt megelőzött a rivális. Végül azt hiszem, hogy a kereszténydemokratáknak köszönhetem a győzelmet.

– Sokan azt jósolták, hogy sárvári lesz a „befutó"...

– Tény, hogy Sárvár és Celldömölk külön harcára lehetett számítani, ezért szerencsésnek mondható, hogy a Magyar Demokrata Fórum részéről amolyan „semleges" területen élő jelöltet indítottak, magyarul engem, aki hosszú ideje Jánosházán élek.

– Önről sokan úgy tudják, hogy eddig teljesen távol tartotta magát a politikától...

– Valóban nem nagyon gondoltam még egy fél évvel ezelőtt sem, hogy komolyan fogok politizálni. Bár azt kell mondjam, hogy talán előbbre tartana az ország, ha a hozzám hasonlóak előbb kezdik az úgynevezett politizálást.

– Mivel tudta maga mögé állítani a szavazókat?

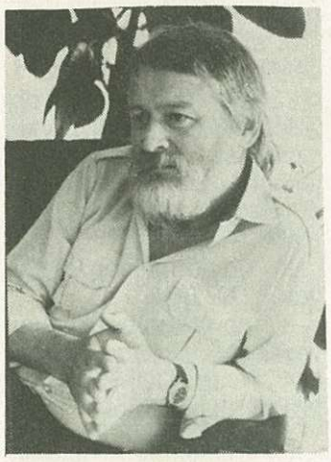

– Talán azzal, hogy személyes jellegű kampányt folytattam, s ez jó hatással volt az emberekre. Nem akartam senkit túlkiabálni, végül is a nyugodt erő győzedelmeskedett. Tény, hogy a szabaddemokraták stílusa első hallásra nagyon hatásos, de hosszú távon nem megnyerő.

– Kemenesaljának gyakorlatilag két képviselője van, miután dr. Monostori Endre (SZDSZ) listán ugyancsak bejutott a Tisztelt Házba. Hogyan tudnak majd együtt dolgozni a korábbi riválisok?

– A magam részéről kész vagyok az együttműködésre. Nem lehet kifejezetten pártokban gondolkodni, ha a lakosságról, az emberekről van szó. Az egypártrendszert már így is sokan megszenvedték, nem fordulhat elő, hogy a többpártrendszerben a torzsalkodás uralkodjon el. Hamarabb lesz itt változás, mintsem azt sokan gondolják.

– Mit szólna hozzá, ha főállásúak lennének a parlamenti képviselők?

– Erről ma még nem nagyon tudok nyilatkozni. Alaposabban át kell gondolni mindent.

– Mit vagy kiket képvisel elsősorban az Országházban?

– Elsősorban a vidéket, illetve a mezőgazdaságban dolgozókat. Vállalkozáspárti vagyok, meggyőződésem, hogy a vállalkozások viszik ki az országot a válságból. Beszélhetnék persze még arról is, hogy az országnak igazi „életerős", egészséges emberekre van szüksége, olyanokra, akiknek van erejük a változtatáshoz és a változásokhoz. Változtatni kell a hibás családpolitikán, a jelenlegi adórendszeren, szóval képviselni- és tennivaló van bőven.

– Kívánjuk, hogy munkássága révén Kemenesalja lakói minél előbb érezhessék a gyarapodás jeleit!

*

Kemenesalja országgyűlési képviselője, **dr. Gömbös Ferenc** 46 éves, nős, egyetemista leánya van. Foglalkozása fogorvos, Jánosházán él, saját tulajdonú családi házban. Felesége asszisztens.

(b–n)

Berzsenyi születésnapján

(Lapzártakor érkezett.)

Fontosak az ünnepek. Főleg, ha közös a készülődés és az öröm. Egyházashetyén május 6-a nemcsak a vasárnap miatt volt ünnep. Az előző évektől eltérően, a falu szülöttjének, Berzsenyi Dánielnek a születésnapjára nem pusztán koszorúzással, hanem – messziről érkezett vendégekkel közösen – egész napos programmal emlékeztek.

Bali Zoltán tanácselnök külön szeretettel köszöntötte dr. Gömbös Ferenc országgyűlési képviselőt és dr. Bors Zoltán megyei tanácselnököt. A költőre Czigány György emlékezett, felidézve azt a kort, amelyben a „magányos" költő alkotott. A szülőház falán a falu lakói, a Berzsenyi Dániel Irodalmi és Művészeti Társaság, valamint a szombathelyi tanárképző főiskola helyezte el koszorúját.

A faluban pihenő-alkotó iparművész, Sellyei Gábor a tájba illő, ötletes játékokat tervezett, amit a szülők és a helyi intézmények társadalmi munkában készítettek el az iskola udvarán. A szülői munkaközösség köszönetet mondott mindenkinek a segítségért és átadta a gyerekeknek a nem mindennapi játékokat, amit ők boldogan, azonnal birtokukba vettek.

Az ünnep délután a templomban teljesedett ki. Az orgonamuzsikát és a műsorokat, köztük a celldömölki gimnázium irodalmi színpadának előadását, a karon ülő csecsemőktől kezdve a dédszülőkig mindenki figyelemmel hallgatta.

A tartalomból:

ÚJRA ŐRÖL A CELLI MALOM 4. oldal
GÁZ VAN, HA NINCS GÁZ 5. oldal
SZEPTEMBERI MÉLYSZÁNTÁS 8. oldal
OPPIDUM DÖMÖLK 1790 9. oldal
AZ MDF FELHÍVÁSA 10. oldal
FAGYOSSZENTJEINK 11. oldal

Kemenesaljai Napok – huszonötödször

(részletes program a 7. oldalon)

974

Felújításra, bővítésre szorul az ÁFOR töltőállomás Celldömölkön

Április 23-tól ideiglenes helyen, a Hegyi utcában működik a benzinkút Celldömölkön. A régi töltőállomás helyén ezekben a napokban már serényen dolgoznak az új kutak, tárolótartályok és az útburkolat kialakításán. A munkát városunk üzemei, a Költségvetési Üzem, a Műszaki Ipari Kisszövetkezet, az ÉDÁSZ, a Víz- és Csatornaű Vállalat helyi üzemmérnöksége, valamint a Közúti Igazgatóság végzik. A munkálatok szerződés szerinti befejezési ideje ez év június 30-a, az átadása július közepére várható.

Ismét régi adósságot törleszt a városi tanács és az ÁFOR a korszerű töltőállomás létrehozásával.

Jogosan vetődik fel mindenkiben a kérdés, hogy jó megoldás-e egy nem éppen ideális állapotot véglegesíteni. A válasz egyértelmű: nem ez a legjobb megoldás. Eredeti szándékunktól eltérő, gazdasági kényszerhelyzet eredménye a felújítás és a bővítés a jelenlegi helyen. A város rendezési terve az új benzinkút telepítését a Nemesdömölki utcában, az autószervizzel szemben lévő helyre jelölte ki. Már 1988-ban tárgyalást folytattunk a Shell hazai forgalmazójával, az INTERÁG RT. vezetésével, a Pápai Autójavító Vállalat igazgatójával az új töltőállomás közös beruházásban történő megépítésére. Felajánlottuk hozzá a szükséges területet és a volt strand épületeit autósbolt létesítésére.

A várható forgalom (évente 5 millió liter benzin forgalmazás), a nagy szállítási távolság hosszú távon is veszteséget hozott volna az üzemeltető rtnek, ezért nem vállalta. Párhuzamosan az ÁFOR vezérigazgatóságával és a Vépi Igazgatósággal is folytattuk a tárgyalást az új töltőállomás építéséről, de a szükséges 45–50 millió forint beruházási összeg nem állt rendelkezésre, így el kell fogadnunk és meg kell elégednünk a folyamatban lévő rekonstrukcióval.

A már-már elviselhetetlenül magas benzin fogyasztói árból a forgalmazó vállalatoknak 37 fillér jut literenként, ebből kell fedezni a szállítási költséget, a béreket, azok közterheit, a fenntartást és fejlesztéseket. Az előállítási és forgalmazási ár fölötti részt, literenként több mint 21 forintot az állami költségvetés vonja el. A tények, a számok alapján kellett elfogadni a rekonstrukciós megoldást, amelyhez a tanács megállapodás alapján egymillió forinttal és társadalmi munka szervezésével járul hozzá.

Az előkészítő tárgyalásokon, majd a tervezés időszakában is két fő feladatot hangsúlyoztunk a tanács részéről. Elsősorban a szolgáltatás bővítését, másodsorban a könnyen áttekinthető és a biztonságos forgalmi rend megteremtését, a gyorsabb kiszolgálást. Az elkészült terv a lehetőségeken belül mindkét kívánalomnak megfelel.

A szolgáltatás bővítése céljából telepítésre kerül 1 db 30 köbméteres és 1 db 7 köbméteres tartály. A kiszolgálás DUPLEX kútfejekkel 2 oldalról történik az áthaladás irányában, az alábbiak szerint:

– 1 db normálbenzin keverék (AB 86 K)
– 1 db szuperbenzin keverék (AB 92 K)
– 1 db DUPLEX AB 98/AB 92 benzinek
– 1 db HTO kútoszlop
– 1 db gázolaj kútoszlop
– 1 db légkompresszor.

A rekonstrukció során a kiszolgáló sziget fölé egy 7,5x9 méteres védőtető, valamint 60 négyzetméter alapterületű kezelőépület készül, amiből 20 négyzetméter az autósbolt területe.

A töltőállomás átbocsátó képességének növelésén túl megszűnik a Széchenyi utca forgalmi rendjének jelenleg balesetveszélyes állapota. A Széchényi utcának az evangélikus templom oldalán lévő szegélyvonala érintetlenül hagyása mellett az úttest, a töltőállomás felé szélesedik, úgy hogy 2x3,5 méteres forgalmi sáv, valamint egy 3 méter széles bekanyarodó sáv kerül kialakításra, amelyről közvetlenül az ÉLGÉP parkoló és zöldsáv területén épülő íves útpálya vezeti rá a forgalmat a töltőállomásra, a gyártelepre és a Nagyvárad utcára.

A jelenlegi átalakítás nagyban szolgálja városunk és környéke polgárainak, valamint az idelátogató vendégeknek jó színvonalú kiszolgálását.

Limpár József

A felújított töltőállomás és az új megközelítési lehetőségek – egyelőre még a tervezőasztalon elképzeltek szerint

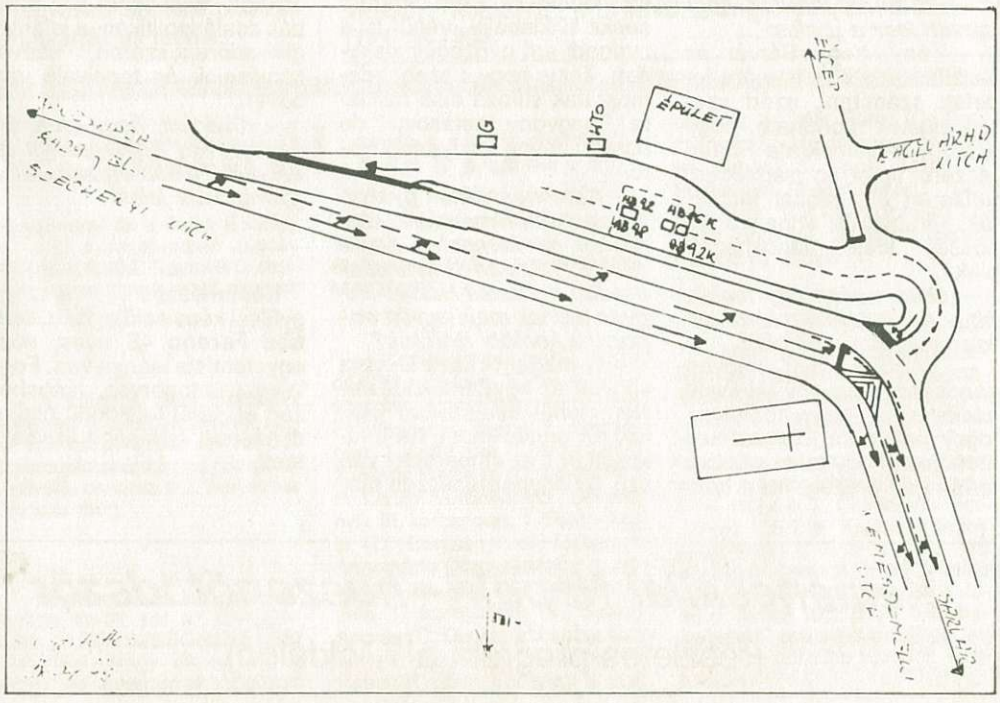

875

Füstjelzések vagy tamtamdob? A celldömölki telefonhelyzetről

A füstjelzések, a tamtamdob, a postagalamb, a hajók árbocára felkúszó zászlók feltalálása forradalmi újításnak számított a hírközlés terén száz, kétszáz, ötszáz vagy akár még több évvel ezelőtt.

Aztán jöttek Bell, Marconi és Puskás Tivadar urak (nicsak már megint egy magyar) és hirtelen minden felgyorsult. A galambszárnyakon vagy futár útján járó hír villámröptű lett, igazodva a lépteit sietősen szaporázó világhoz. Ha pontosak akarunk lenni, elmondjuk, hogy villámröptű lett ugyan a hír, de nem mindig, nem mindenhol Európában, Európán belül e kis hazában, egyszóval, nálunk Celldömölkön és környékén. Itt rohanásról szó sem lehet, hosszú perceket várunk egy bejelentkezésre, ordítunk a rossz vonal miatt (de akkor minek a telefon?), szóval sorolhatnám, de nem teszem, mert Ön, kedves Olvasó legalább olyan jól tudja, mint én, ha nem jobban.

A tiszta forráshoz való törekvés jegyében adjuk közre a következő levelet. A városi tanács, személy szerint Limpár József elnökhelyettes kérésére Hollndonner László, a Soproni Távközlési Igazgatóság fejlesztési igazgatóhelyettese nyújt ez ügyben tájékoztatást számunkra. (Zárójelben jegyzem meg, hogy az igazgatósággal többször próbáltuk a kapcsolat felvételét telefaxon – amely tudvalevőleg a XX,i. század technikája, de nem sikerült, a telefonon való „bevált" ordítozás sem hozott érthető, leírható eredményt.)

Az idézett levél postán érkezett. EXPRESSZ Ajánlott. A levelet – értelmének megváltoztatása, megcsonkítása nélkül – nagy terjedelme miatt részleteiben közöljük.

Valóban nagy öröm számunkra, hogy örülhetünk Szombathely nyugat-európai szintű központrendszerének. Annak is örülhetünk, bár „ujjongásra semmi okunk", hogy már tudjuk, tudják, mennyire fontos társadalmi és gazdasági szempontból a telefon. Még mindig örülhetünk, hogy megadatott nékünk a tisztánlátás kegyelme, valamint a felismerésé, hogy odafönt velünk éreznek (ez ingyen van), de pénz a változtatáshoz nincs és egyhamar nem is lesz.

Itt jegyzem meg, hogy némi örömsugár is villanjon fel e pesszimista cikkben, hogy a városi tanács e célra elkülönített számlájára már 1988 óta folynak befizetések, melyek 22,5 millió forintot tesznek majd ki. Csepp a tengerben, de kezdetnek legalább kezdet.

Epilógus: a barátom már gyűjti a fát az erdőben, én már vettem két postagalambot (továbbtenyésztésre), a fiam pedig a szomszédok nagy örömére – dobolni tanul. Valahogy csak elboldogulunk a hírközléssel az elkövetkezendő 50–100 évben...

Rozmán

876

Celldömölk és a (nyugat-)európai hírközlés

1990. január 1-jével kezdődően Győr-Sopron, Vas, és Veszprém megyék területén a távközlési szolgáltatásokért a korábbi Soproni Postaigazgatóság egyik jogutóda, a Magyar Távközlési Igazgatóság felelős.

Sopron és Celldömölk együttműködése régi és sok szálon fűződő kapcsolatokon fejlődött, ezek közül egyik a postai és távközlési szakterület. Köztudomásúan Sopron a három megyéből alkotott igazgatási terület sarkában fekszik. Celldömölk centrális elhelyezkedése is, a hagyományos kapcsolatok is hozzájárultak, hogy abban az időben, amikor még gazdagabbnak gondoltuk magunkat, az igazgatóság a Celldömölk területén, a városközpont és Alsóság közötti részen az iparvágány közelében gondolta kiépíteni a távközlési szolgáltatások vállalaton belül igen jelentős ipari hátterét képező telephelyét. A nagyratörő tervek kezdete közismert. Csonkán sem jelentéktelen az az épületegyüttes, amely a hálózatépítés, szállítás, raktározás és a magasépítési szolgálat postán és távközlésen belüli szervezeti egységeinek otthont és működési helyszínt ad.

Celldömölk városa, ha szerényen is, de folyamatosan fejlődött. A város vezetése elég korán felismerte: korszerű szolgáltatások nélkül nincs korszerű életforma. Már a hetvenes évek végén, a „negyvenötezres"-ként ismert távbeszélő-fejlesztési program időszakában markánsan megfogalmazódott a helyi vezetés részéről az igény: Celldömölk szeretne a területén egy korszerű automata, konténeres központot fogadni. Kész a távbeszélő központot befogadó konténer(eke)t a város központjában, a régi Korona Szállóhoz tartozó területen felállítani. Annak idején többek között azért nem kerülhetett a terv megvalósításra, mert a konténerben elhelyezett központ helyközi áramköreinek döntő hányadát Szombathelyen kellett volna fogadni, és az igényekhez viszonyítva akkor a távbeszélő szolgáltatás területén Szombathely még a celldömölkinél is sokkal nyomorúságosabb helyzetben volt. Hosszú a történet. Nagy öröm, hogy sok izgalom után 1989. február 3-án Szombathelyen és góckörzetében (gyakorlatilag a volt szombathelyi járás területén) nyugat-európai mércével mérve is igen korszerű, teljesen elektronikus működésű, digitális központrendszert helyeztünk üzembe.

A szombathelyi tapasztalatok még kézzelfoghatóbbá tették, hogy a távközlési szolgáltatások jó vagy rossz minőségét a szolgáltató vállalat és a szolgáltatásokat igénybevevő ügyfelek együtt élvezik vagy szenvedik. Az igény is felerősödött a korszerűsödésre, a műszaki feltételek is változtak, hiszen a szombathelyi távbeszélő központ tranzit fokozatainak fogadóképessége már nem korlát.

Így történt, hogy az akkori postai vezetés és a megye vezetése együtt tervezte a megye két másik góckörzetének (a Sárvár–Celldömölk–Jánosháza) térségét, illetve a (Körmend–Szentgotthárd-Őriszentpéter) térségét érintő góckörzet automatizálását. Az országos általános elmaradottságon belül is leginkább elmaradott a vidék hírközlése. A korszerű digitális technikát figyelembe véve egy főállomás létesítése igen szerény számítások, 1989. évi árak figyelembevételével is százmillió körüli beruházást igényel. (Épület, gépi berendezések, helyi és helyközi hálózatok, előfizetői és nyilvános készülékek stb.) Nemcsak a pénzügyi feltételrendszer biztosítása jelent hatalmas gondot, (hiszen a beruházási összeg tervezésénél a technológiaváltás miatt a meglévő főállomásokat is számításba kell venni), hanem a technológiai háttér, az ipari gyártókapacitás biztosítása is megoldhatatlan gondot jelentett mindeddig. Érezhető Celldömölk térségéből is az igény: létesítsünk átmeneti megoldást, keressünk a „végleges" fejlesztési megoldásig valamilyen provizóriumot. Több évtizedes szakmai tapasztalat, hogy a provizorikus megoldás az igazgatóság területén mindig végleges megoldássá vált. (Számos példát lehet felhozni a szakmából: pénzbedobós készülékek, átviteltechnikai rendszerek, mellékközpontok stb. Ellenpéldát egyet sem tudok említeni.) Tehát egyértelmű: minden provizórium kerülőút, amelyik a végleges megoldást késleltéti, de a végleges megoldásba nem illeszthető be. Ha a provizóriumokat röviden kell jellemezni, akkor az mondható rájuk, hogy a szegény ember kényszerű pazarlása. Ezt értették meg a helyi és megyei vezetők, mikor azt vállalták: a megye két rekonstrukcióra váró góckörzetében góckörzetenként 70 millió forint összegű helyi támogatást szerveznek a rekonstrukció elindítására. Tény, hogy ez az önmagában nem jelentéktelen összeg a teljes beruházási igény mintegy 5 százalékát teszi ki, tehát az igen tiszteletreméltó szándék mellett sem kezdhető ilyen mértékű anyagi háttérrel semmilyen beruházás. Arra azonban feltétlenül alkalmas, hogy bizonyítsa: a térség előfizetői és intézményei sem passzívan várják az események alakulását, hanem készülnek az új fogadá-*(Folyt. az 5. oldalon)*

977

Újra őröl a celli malom

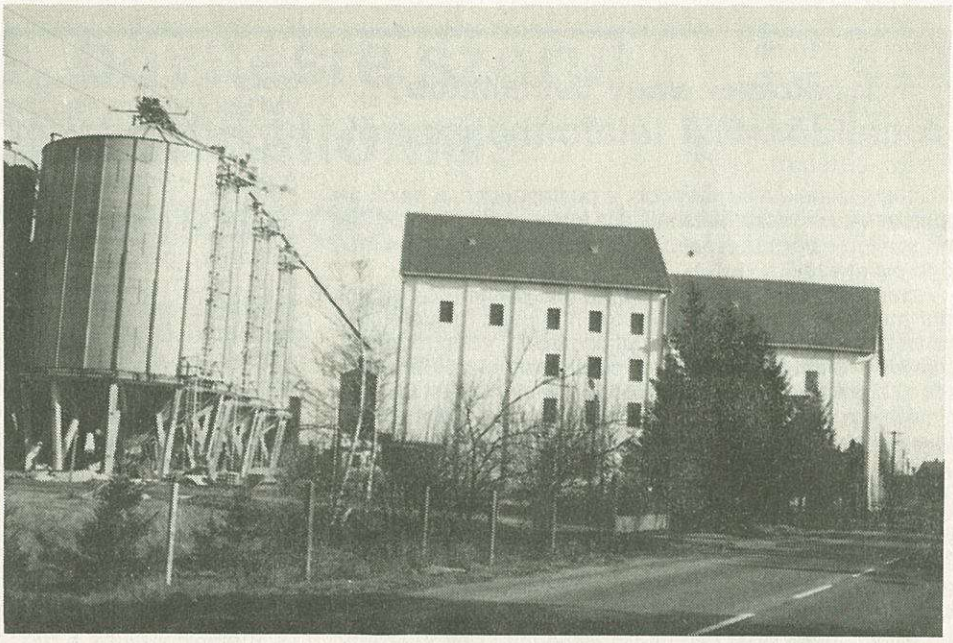

A Tokorcs felől Celldömölkre érkezők már messziről észreveszik a felújított malom szerényen impozáns épületeit. Fehér falaival, piros tetőjével uralja a környező tájat.

A felújításról, annak körülményeiről, **Kocsis Lászlóval,** a malom vezetőjével beszélgettünk.

– Miért szorult felújításra a malom?

– Több oka is volt ennek. A legfőbb, hogy az épület úgynevezett bauxitbetonból készült, s ez nem bizonyult tartós teherbíró anyagnak. Az utóbbi 20 (!) évben fa aládúcolással üzemeltünk. A felújítás többszöri nekiindulás után most sikerült.

– Mikor kezdődött?

– 1988. október 1-jétől álltunk le. A munka 3 lépcsőben zajlott. Először kiszereltük a régi technológiát, aztán következett az építészeti munkák elvégzése, majd az új technológia beszerelésére került sor. Percnyi pontossággal terveztünk meg mindent. A kiszerelést magunk végeztük, az építészeti munkákat a VASÉP, de ebből is részt vállaltunk. Az új technológia beszerelését is mi végeztük, illetve 10 fős idegen segítséget vettünk igénybe az elektromos szereléshez.

– Határidő?

– 1990. március 31-e volt a műszaki átadás határideje. Ez nálunk március 30-án megtörtént, semmit sem késtünk.

– Hazánkban ez még mindig ritkaságnak számít. Milyen színvonalat képvisel most a malom berendezése?

– Az európai közepes műszaki színvonalnak felel meg. Teljesen automatikus, de nem számítógépes vezérlésű.

– A celldömölki liszt mindig is híres volt, keresték az emberek, illetve a háziasszonyok. Mi volt ennek a titka, és számíthatunk-e ezután is ilyen minőségre?

– Több összetevője van a jó lisztnek. Jól kell válogatni az alapanyagot. Ez most is lehetséges. Megfelelő gépek voltak és vannak most is. És ami a lényeg: itt mindig lelkiismeretes, hozzáértő celli emberek dolgoztak, akik adtak a hírnévre. Remélem, az új malomból is olyan jó, vagy még jobb liszt fog kikerülni, mint régen. Valamit viszont el kell mondanom. Tőlünk lisztet csak a malomipari szakboltunk kap. Kis kiszerelésben Szombathely csomagol lisztet az egész megyének. Mi a nosztalgia miatt csomagolunk itt helyben kézzel lisztet, hogy a helyi lakosok tudjanak venni belőle.

– Ez nagyon kis tétel. Hová lesz a többi liszt?

– A celldömölki és a sárvári helyi, illetve a környékbeli sütőipari üzemeket fogjuk ellátni. El kell még azt is mondanom, hogy a malom a búza mellett rozs őrlésére is alkalmas. Az üzemet egy műszakban 3 molnár irányítja, természetesen a csomagolást, anyagmozgatást végző pluszszemélyzet mellett. A korszerű technológiának megfelelően adott az ömlesztett lisztszállítás lehetősége is, bár ezzel a környékbeli üzemek – saját hiányosságaik miatt – nem tudnak élni. A kapacitásunkról annyit, hogy 24 óra alatt 72 tonna gabona őrlését tudnánk elvégezni. A miénk a megye második legnagyobb malma.

– Feltétlenül ide kívánkozik a kérdés, hogy mindez mennyibe került?

– Közel 80 millió forintba. Ennek egyik része hitel, de van benne saját erő is. A Gabonatröszt is adott pénzt és malomkötvényekből is részesültünk. Nagy dolog a mai gazdasági helyzetben, hogy ilyen beruházást vállalni tudtunk. Fontos még az is, hogy ezzel hosszú időre biztosítva lesz a jó minőségű liszt és a munkalehetőség a környéken.

– Mikor lesz az átadás?

– Ha a dátum nem változik – egyébként ez nem valószínű – akkor május 24-én lesz az ünnepélyes átadás, de akkorra már teljes kapacitással üzemelni fogunk.

– Mit is mondhatnék zárszóként? Munkájuk által finom mindennapi kenyeret!

Rozmán László

970

„K É K" hírek

Áprilisban a celli rendőrkapitányság 37 bűnügyben rendelt el nyomozást. Elgondolkodtató a nagyarányú növekedés az előző hónaphoz képest. A bűncselekmények között főleg a lopás, a betöréses lopás vannak túlsúlyban, bár akadt példa súlyos testi sértésre is.

5-én jelentette be V. P.-né celldömölki lakos, hogy lakásából eltűnt 3 karikagyűrűje és 1 köves gyűrűje, melynek az értéke mintegy 30 000 forint.

5-én K. P. celldömölki lakos lakásába a WC-ablakon keresztül bemásztak, és onnan arany nyakláncokat, kvarcórát, bizsukat vittek el közel 12 000 forint értékben.

9-én jelentették be, hogy a jánosháza 12/A erdőrészen lévő ládákból 15 000 forint értékben láncfűrészeket, vezetősíneket tulajdonítottak el.

9-ére virradóra az izsákfai gázcseretelep udvarról 3 gázpalackot vittek el. Értékük 10 000 forint.

10-én S. I.-né egyházashetyei lakos konyhakéssel hasba szúrta férjét, aki 8 napon túl gyógyuló sérülést szenvedett.

14-ére virradóra a kemenespálfai vadászházból 2 szarvasagancsot loptak el.

17-re virradóra behatoltak a celldömölki Ádám Jenő Zeneiskola épületébe, ahonnét egyebek mellett televíziókat, videokazettákat, videomagnót tulajdonítottak el mintegy 100 000 forint értékben.

20-ára virradóra betörtek a celldömölki Berzsenyi Dániel Gimnázium épületébe. Innen 2 erősítőt, rádiósmagnót, zsebszámológépet tulajdonítottak el.

25-ére virradóra a Sághegyalja Mtsz-ből 10 000 forint értékű alumínium öntvényt loptak el.

R. L.

978

Gáz van, ha nincs gáz

Nagyszombaton az ünnepi sonka és tojás főzése közepette tapasztalhattuk Celldömölkön, hogy nem forr a víz, nem ég a kazán, egyszóval nincs gáz. A gázkimaradás okáról a legilletékesebb személyt, *Varga Lászlót,* az ÉGÁZ helyi kirendeltségének vezetőjét kérdeztük.

– Hogy egészen világos legyen mindenki előtt, kénytelen vagyok egy kicsit messzebbről kezdeni. A fogadóállomás feladata, hogy a nyomást csökkentse, s egyben biztosítsa azt is, hogy a városi hálózat nyomása 2,8 bar fölé ne menjen. Ezt egy olyan berendezés végzi, amelynek felülvizsgálatát minden negyedévben kötelező elvégezni. Ez legutóbb januárban volt és most vált újra esedékessé.

– Ki végzi ezt a felülvizsgálatot?

– A Dimenzió GM Zalaegerszegről, akik a Gáz- és Olajszállító Vállalat főállású alkalmazottai.

– Mi történt azon a délutánon?

– Ezen a napon a fent említett GM Vas megye valamennyi fogadóállomását ellenőrizte, utoljára Celldömölköt. Háromnegyed négykor érkeztek, s elvégezték a funkcióvizsgálatot. Én már előzetesen telefonon kértem őket, hogy a beállított értékekhez ne nyúljanak hozzá. A készülék valamennyi biztonsági berendezése normálisan működött, ezt jegyzőkönyvben is rögzítették. A felülvizsgálatot végzők négy óra után távoztak. Körülbelül félórával később észleltük, hogy nincsen gáz.

– Mi volt ennek a konkrét oka?

– Mielőtt rátérnék, elmondom, hogy súlyos üzemzavarnak minősül egy település kizárása a gázszolgáltatásból és ezt jelentettük összes felettes szervünknek.

Háromnegyed ötkor valamennyi dolgozónkat berendeltük, s a város gáz alá helyezését megkezdtük. A kimaradás okát vizsgálva, a vizsgálati sorrendet többször megismételve arra a következtetésre jutottunk, hogy a biztonsági főgyorszár üzembe helyezésekor az nem került vissza az alaphelyzetbe, amit – elvileg – szennyeződés is okozhatott. A gyorszár mögötti tér lassan feltöltődött 6 bar nyomású gázzal, s ez a főgyorszár lezárását eredményezte. Ez pedig az ominózus gázszünetet.

Mind a gáz kimaradásáról, mind a nyomás visszahelyezéséről hangosbeszélőn tájékoztattuk a lakosságot. Nagyszombaton este 11 óráig bent tartózkodtunk a telepen, az ünnepekben pedig külön ügyeletet tartottunk, javítottuk az esetleges meghibásodásokat.

– Ki a felelős azért, hogy a műszer nem került vissza a normális üzemhez szükséges alaphelyzetbe?

– Mint említettem, ezt szennyeződés is okozhatta, ugyanakkor az emberi mulasztást vizsgáló munka még folyamatban van.

– A gázszünet újabb tápot adott azon feltételezéseknek, hogy a Szovjetunió elzárhatja úgymond a „gázcsapot", ha nálunk kedvezőtlen politikai változások történnének. Komolyra fordítva a szót azt kérdezem, hogy mit tudnánk kezdeni szovjet földgáz nélkül?

– Ismereteink szerint a lakosság szükséges földgázkészletét a hazai termelés is tudja biztosítani, de ipari felhasználásra ez nem elegendő. Azt is el kell mondani, hogy a Szovjetunió szívesen választja fizetési eszközként a földgázt.

– Ennek tudatában azt hiszem, mi, fogyasztók nyugodtak lehetünk. Lesz gáz, bár az más kérdés, hogy mennyiért.

R. L.

(Folytatás a 3. oldalról)

sára, elvárják a fejlődést.

Felelőtlen, aki a mai társadalmi-gazdasági helyzetben olyan dolgokat ígér, aminek a gazdasági-műszaki háttere pillanatnyilag nem látszik. Tehát ujjongásra semmi okunk. Azviszont nyugodtan állítható, hogy a kommunikációs technika fontosságát, a társadalmi-gazdasági fejlődésben a távközlési szolgáltatások jelentőségét széles körben felismertük. Most tehát nem a csüggedés, hanem a bizonyítás ideje van: egyre sürgetőbb azon döntések meghozatala, ami a felismert fejlődési úton előttünk álló akadályok elhárítását teszik lehetővé.

Tudomásul kell venni, hogy a celldömölki térség távközlő hálózatának fejlesztése nem független az országos döntésektől, az ország távközlési fejlesztési programjának – ma még ismeretlen – feltételrendszerétől. A döntések azonban a gazdasági élet e területén sem halaszthatók már sokáig, és ahhoz kell jó feltételrendszert teremteni, hogy az országos műszaki-gazdasági döntések után kialakuló helyzet ismeretében lehessen a szakmai és helyi erőknek a legcélszerűbb lépéseket megtenni.

Hollndonner László,
a Soproni Távközlési Igazgatóság fejlesztési ig. h.

980

AZ ARANYKAKAS

Celldömölk város vendéglátása színvonalasabb kereskedelmi tevékenységet igényel. A vendéglátó egységek helyzete részben biztosítani tudja a jó ellátást, de vegyes a kép. Akadnak nagy forgalmat lebonyolító egységek, amelyek a közétkeztetésben is fontos szerepet játszanak. Ilyen a Rezgőnyárfa, amelynek a vendégforgalma kiemelkedő. Megfelelő szinten üzemelnek a Ligeti Bisztró, a „kilences" néven ismert eszpresszó, megváltozott a helyzet a „füstösben", igényesség található a pityervári Aranykerékben, de elismerést érdemel a sághegyi Turista és a sági Nyári Kocsma is.

A celliek egyik legkedveltebb, mondhatni felkapott helye volt a régi borozó. Örömteli fejlődést hozott annak nívós újraélédése. Németh László és családja a piac környékén ARANYKAKAS néven nyitotta meg a borozó utódját, amely nem hasonlítható az elődjéhez. A felújított és átalakított épület új színfolt a városban, külsőleg is rangos, vendégcsalogató. A kiszolgálás figyelmes, az árak is elviselhetőek. Hasonló vendéglátó üzletekre van szüksége e kisvárosnak, pótolnivaló akad bőven. Az Aranykakas példája mértékadónak bizonyul, dicséret illeti a vállalkozást, fáradságos munkájukat pedig elismerés.

D. J.

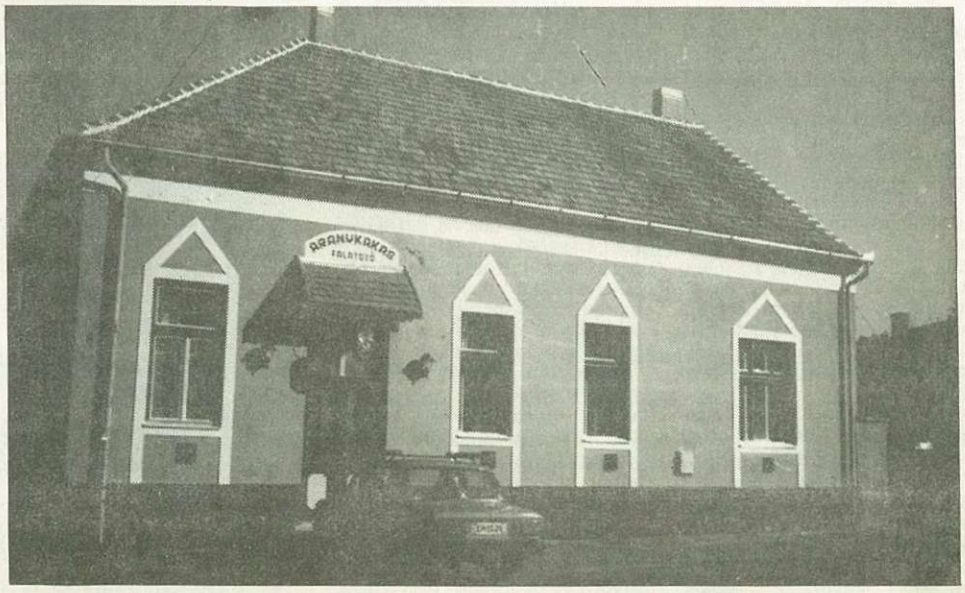

981

Horváth Marietta

Soproni műtermében húsz évvel ezelőtt.

Horváth Marietta pályáját, életútját a családi hagyományok határozták meg. Édesapja a soproni zenei élet kimagasló személyisége, hegedűtanár, karnagy, a zeneiskola igazgatója. Az operaház zenekarát cserélte fel Sopronnal. Édesanyja Dessewffy Izabella ugyancsak az operaház tagja, magánénekes, ének szakos tanár. Ők a zenei élet irányítói Sopronban. Családi hatásra Horváth Marietta gyermekkorától hegedülni tanult. 1949-ben az országos Bach hegedűversenyen második lett, kamarazenélésből pedig első díjat nyert. A díjak jelzik felkészültségét, tehetségét.

A zene mellett érdeklődése a képzőművészet felé fordul, 1947-től öt évig Ágoston Ernő festőművész magán rajziskolájában tanult. Itt szívta magába a képzőművészet iránti szeretetet. Tagja lett a soproni képzőművész körnek, fiatalon módja nyílt műveinek kiállítására. A zene és a festés párhuzamos folyamat lett életében.

Érettségi után mindenáron szobrász akart lenni. Kérte apját, vigye le Pátzay Pál szobrászművészhez. Bár apjának más tervei voltak, mégis elvitte. Addigi munkáiról fotókat készítettek és átadták a mesternek. Szeptemberben felveszem – volt a kedvező válasz. Igen ám, de abban az időben a képzőművészet nem volt biztos állás. Apja nem volt ellene, hogy szobrászattal foglalkozzon, de csak akkor tartotta az elképzelést kivitelezhetőnek, ha már egy biztos szakma van a kezében, amiből megél. Előbb végezze el a Zeneakadémián a hegedű szakot. A Pátzay-iskola tehát elmaradt, Horváth Marietta nem lett profi szobrász. Helyette 1950-ben a Zeneakadémiára került Rados Dezső hegedűtanárhoz. Járdányi Pál, Kodály Zoltán, Molnár Antal tanított ekkor az akadémián, közelségük nagy élményt jelentett.

A szobrászat iránti vonzalom nem csökkent, titokban Kisfaludi Strobl Zsigmondhoz járt, tőle kapott instrukciókat. A két önálló embert kívánó szakma ezen a szinten már nem mehetett párhuzamosan. Két és fél évig tanult Pesten, közben beteg lett, haza kellett menni Sopronba. Tanulmányait Győrben, a Zeneművészeti Szakiskolában – beszámítva előző tanulmányait – egy év alatt befejezte. Ott kapott oklevelet. 1956 szeptemberétől hegedűt tanít.

A zene és a szobrászat mellett írói munkája is bontakozik. Sopronban Szakál Ernő restaurátor és szobrászművész mellett dolgozik, több munkában is részt vett. Jákon, Zsámbékon, a Margitszigeten, Visegrádon Szakál Ernő restaurálta a Mátyáskutat. Tőle tanult követ faragni. A kőfaragáshoz a különböző korokat tanulmányozta. Szerette a középkorról szóló irodalmat. Kezébe került a kőfaragó mesterek jegyeit tartalmazó könyv. Ebben találta Rovó Márton nevét, nagyon megragadta fantáziáját, elhatározta, hogy könyvet ír Rovó Mártonról, azokról a helyekről, ahol ő dolgozott. A könyv Szivárvány havasán címmel 1968-ban készült el és az Ecclesia Könyvkiadó jelentette meg 1971-ben. A könyv Árpádházi Szent Margit életéről szól, akiről már Gárdonyi Géza és Kodolányi János írt. Úgy kelti életre hőseit, mintha róluk most olvasnánk először. Mint elsőkönyves író, nagy mesterségbeli

982

Huszonöt éves a Kemenesaljai Napok rendezvénysorozat

Huszonöt éve történt az első kísérlet arra, hogy Kemenesalja kulturális értékeinek, életének, hagyományainak folyamatait minden év májusában seregszemlén ragyogtassuk föl. Építve az előző korok példájára, mozgalmaira, a kultúra napszámosainak fáradhatatlan törekvéseire. A kezdetekkor nem gondoltunk arra, hogy egy kulturális tájrendezvény évtizedeket megéljen. Öröm tölthet el minden kezdeményezőt és résztvevőt, hogy a Kemenesaljai Napok évről évre életre keltek, a figyelmet e vidékre irányították, erősítették a kulturális érdeklődést, gyarapították a hagyományokat, feltártak régi és új értékeket, erősítették az idegenforgalmat, szereplési lehetőséget adtak a kultúra műhelyeinek, az ifjúságot szólították a folyamatosság megőrzésére.

E megemlékező sorok írásakor huszonnégy meghívó és az idei programterv „évjelző-kövei"-re tekintve átrezdül rajtunk a megjárt út emléke, annak bejárása. Tanulmányszinten kínálkozik a méltó összegezés e kulturális mozgalomról; megilleti az alaposabb figyelmet. Tudjuk, nem volt az diadalmenet, de őszinte volt az akarás. Belátjuk, hogy a napjainkban zajló sorsalakulás követelményeihez nem igazítható mozzanatok is kitapinthatóak, de az elvitathatatlan, hogy a Kemenesaljai Napok túléltek sok más hasonló törekvést a megyében és az országban. Az eltelt évtizedekben számos közigazgatási átszervezés során ez a mozgalom igyekezett összetartani a tájat, a történelmileg kialakult kemenesi vidéket. Olyan érzéketlen intézkedések idejében is, amikor megszűnt a járás, a vidék déli és északi részét más közigazgatási rendbe osztották. A Kemenesaljai Napok ilyen időszakokban is élő jel maradt, szellemiségével Karakótól Pápocig hirdette a táj egységét, annak megőrzését.

Teremtett új hagyományokat is. Az ének- és zenekultúra hangsúlyozott jelenléte mellett kialakult egy képzőművészeti „domborulat" is. Számos más vonását is emlegethetnénk a 25 évnek. A helytörténet, a természetvédelem; az elszármazottak hazacsalogatásán át a gazdasági élet méréséig, és így tovább.

Arra a kérdésre válaszolva, miként érkezhettünk el a negyedszázadig, a válasz talán az lehetne: a Kemenesaljai Napok legfőbb forrása a helyi akarásból és tehetségekből fakadt. Nem kívülről erőszakolt és kitalált mozgalom, amely nem zárkózott el a világtól, az ország más vidékeitől. A helyi lehetőségekre építkezett! Mindezért köszönet jár a fáradozóknak, az intézményeknek, a gazdasági szervezeteknek, a buzgolkodó egyéneknek, a kultúra fáradhatatlan embereinek, a lakosság összefogásának. A meghívókból közel 150 személy nevét gyűjtöttük ki, akik személyes vállalkozásukkal segítették a mozgalom sikerét. De az iskolák tanárai, diákjai, a kulturális csoportok önzetlen tagjai, vezetőik, a gazdasági bázist jelentő ipari és mezőgazdasági üzemek és sokan mások sorolhatók a huszonöt éves jubileum jelképes emlékkoszorújába. A megteremtett értékek maradjanak továbbra is példaerejűek, a Kemenesaljai Napok pedig az emberi lélek szépséghordozói.

Dala József

Egy kép a múltból – megnyitó a kráterhangversenyen.

a negyedik regényén dolgozik

tudásról ad tanúbizonyságot. A történelmi hűséggel megírt korrajzot kitűnően szerkesztett művé formálta. A regény másik központi alakja Rovó Márton.

Sokat olvasott, főleg történelmi regényeket, kedvenc olvasmányai közé tartoznak Passuth László regényei. Az íróval előbb levelezett, majd személyesen is találkoztak. Passuth László tanácsai sokat jelentettek Horváth Marietta számára.

Első regényének sikere, egy évekig tartó kutatómunka után Sopron jeles polgármestere, Lachner Kristóf életét írta meg. A könyvben Lachner Kristóf a 16. és a 17. század fordulóján élt tudós, polgármester, verseket író, államtudománnyal, politikával foglalkozó, jól rajzoló, Sopront védelmező és fejlesztő személy – alakját rajzolta meg.

A könyv Kezedben a mécses címmel 1980-ban jelent meg. Amikor a könyv kéziratát leadta, a Móra Kiadó megkérdezte, miről szól a következő könyve. Horváth Marietta Kun Lászlóra gondolt, de az „túl messze van" – mondta a kiadó. Tinódit választotta. Vándoriantos címen 1988-ban egy kicsit lerövidítve jelent meg. Megrendítően ábrázolja az egyszerű embert, a végvári harcosokat. A kor iránt érdeklődő ifjúság számára élvezetes olvasmány. A történelmi Magyarország és várainak életét ismerhetjük meg benne.

Jelenleg II. Nádasdy Ferenc, a Fekete bég címet viselő regényén dolgozik. A következő regénye pedig a Wesselényi összeesküvésben kivégzett III. Nádasdy Ferenc történetéről szól.

Horváth Marietta 1973-ban került Celldömölkre. Kapcsolata városunkkal azonban jóval korábbi. Az idősebbek előtt ismert a vonószenekar működése. Ennek a zenekarnak volt karmestere 1947–49 között Horváth József. A hangversenyek kinyomtatott meghívóin olvashatjuk a szereplők között Horváth Marietta és édesapja nevét.

Horváth Józsefet dr. Török Gyula orvos, a zenei élet egyik jeles támogatója hívta meg azzal a céllal, hogy segítse Celldömölk zenei életének fellendítését. A felkérés a zenekar vezetésére és a szervezett zenei oktatás megteremtésére szólt. A zenekar 1949 nyarán többoldalú kedvezőtlen körülmény hatására megszűnt. A másik tevékenység, a szervezett zeneoktatás – zeneoktatási munkaközösség formájában – elkezdődött. Így tehát Horváth Marietta az édesapja által elindított zeneiskolának lett tanára nyugállományba vonulásáig. Kollégái, diákjai rajongásig szerették, jó humorérzékkel megáldott egyéniség, értett a gyermekek nyelvén, hangos szavát nem lehetett hallani.

Ahogy az ő életét a zene, a képzőművészet, az irodalom egysége határozza meg, a tanításban is ezt követte. A különböző korok zenéjéhez mindig hozzákapcsolta az irodalom, a képzőművészet meghatározó alkotásait. Képei közül számos a zeneiskola termeit díszíti. Az iskola előterében Kodály Zoltán és Ádám Jenő szobraival találkozik a belépő. Amit csinál, szeretettel, a legnagyobb odaadással végzi. Mindig elfoglalt, üres percei nincsenek. Soproninak vallja magát, de szívesen él Celldömölkön. Bizonyára a soproni

Ady-fej (marvany – 1976).

körben szerzett tapasztalatai ösztönözték a Kemenesaljai alkotók körének létrehozására, melynek vezetője. A körhöz 10 festő és verselő tartozik. A zeneiskola sorsát is figyelemmel kíséri. A zene, a képzőművészet, az irodalom kölcsönhatását láthatjuk a zeneiskola felvállalt közösségi programjában, amit jó színvonalon közvetít a város érdeklődő lakosságának.

Horváth Mariettát szerencsés embernek tartom, a zene felszabadítja, a vésője alatt formálódik a fa, a kő, tollával sokak számára tudja közölni gondolatait, mindhárommal kedvére dolgozik, mindannyiunk örömére.

Káldos Gyula

983

A 25. KEMENESALJAI NAPOK PROGRAMJA

1990. május 18–27.

1. Május 18., péntek 9–12 óráig
A Földtani Természetvédelem Napja
Előadások a földtani természetvédelem témaköréből.
A sághegyi földtani tanösvény bemutatása, kiállítás megtekintése az oktatóteremben.
15 óra: Vasi festők tárlatának megnyitása Jánosházán, a Művelődési Házban.
17 óra: Szakács László festőművész kiállításának megnyitása a KMK-ban.
2. Május 19., szombat
A Kemenesaljai Baráti Kör napja a KMK-ban
10 órától: Előadók: Fodor Lajos, a MŰEGYETEM rektora, Kósa András, a T. v. korreferátum.
Du. közgyűlés, majd Vajdahunyadról érkező erdélyi grafikus kiállításának megnyitása a Zeneiskolában.
3. Május 20., vasárnap
A Modellező Szakkör Napja. Bemutató és kiállítás.
4. Május 21., hétfő
Eötvös Kupa kézilabdatorna az általános iskolák kézilabdapályáin.
5. Május 22., kedd 18 óra
Tanári hangverseny az Ádám Jenő Zeneiskolában.
6. Május 23., szerda
A Celldömölki Vasutaskör újjáalakulása. (Vasutas Egyesületek emléknapja)
7. Május 24., csütörtök 9 órától
Éneklő Ifjúság Napja.
A város és környéke általános és középiskolás kórusainak közreműködésével a 410. Sz. Szakmunkásképző Intézet és Szakközépiskolában.
8. Május 25., péntek 17 órakor
Celldömölk (illetve Kis-Czell) mezővárossá nyilvánításának 200. évfordulója alkalmából ünnepi megemlékezés és tudományos előadások a KMK-ban.
Felkért előadók: Dr. Vörös Károly. Korreferátum: Nádasdy Lajos.
Gyűjtő- és hobbikiállítás a volt pártbizottság nagytermében.
9. Május 26., szombat
Werner Alajos egyházzenei találkozó.
Egyházi énekkarok fellépésével a római katolikus nagytemplomban.
10. Május 27., vasárnap
Fúvószenekari találkozó és kráterhangverseny.
11 órától Fuvósparádé.
14 órától Hangverseny a Sághegy kráterében.

Vasi József

984

Áprilisi vázlat

Gubbaszt, mereng csak a Sághegy,
felhőt terítve magára.
Pergeti, pergeti múltját...
itt állt Vak Béla vára...

sok ezer évvel előtte
kőbaltás ember is járt itt...
nem is oly régen meg rabok
fejtették bazaltszikláit...

és egy hit... sok-sok száz éves...
áldozza most is az újkor...
szoknyáján verejték-kínnal
vígságot érlel az újbor.

Most még csak ébred a szőlő.
De duzzadozik már a rügy!
Szertartás a pincejárás,
a veszőnézés csak ürügy.

Szent hegy a Ság. Bora is szent,
s örökök a pince-igék.
Április vesperáz hallkan
míg zöldbe borul a vidék.

985.

Szeptemberi mélyszántás

Békés forradalmunk utolsó, de legnagyobb csatája előtt állunk. Győztünk. Közösen győztünk. Euforikus hangulatunk még nem lehetett hangos több okból. A tömegkommunikáció mellett a másik ok az, hogy nem tudjuk fölfogni, mit nyertünk 43 év után.

Úgy gondolom, nem is kell már köszöngetni a szavazatokat, mert közösen szavaztunk a rendszerváltásra. Hogy most az MDF? Négy év múlva leszavazzuk ha tehetségtelennek bizonyul, de akkor mi is tehetségtelenek vagyunk, mert ezt a káoszt csak együtt tudjuk letisztítani.

Most azok vállaljanak többet, akik értői szakmáiknak. Jöjjenek és vállaljanak, vállalkozzanak. A feladat óriási, rizikós, de megoldható!

Polgármestert szeretnénk. Tiszta múlttal, nagy becsvággyal. A mélyszántás elkerülhetetlen! A korrupciós összefonódás alapos szétforgatására igen mélyen kell leereszteni az ekevasat. Ki legyen az a polgármester, aki pártérdekeken felülemelkedve fel is mer ülni az ekét húzó erőgépre? A kemény talajmunkával párhuzamosan fontos tennivalónk lesz az elszámoltatás, a jogtalan korai nyugdíjak megszüntetése, korábbi előnyök felszámolása.

Munkástanácsok alakuljanak a vállalatoknál, szétosztás után maradjon a városé! Részvény formájában, vagy akárhogy!.

Ki kell egészítenünk a központi elosztásból ránk eső pénzt. Városi önkormányzatunknak is vállalkozni kell. Kölcsön felvételével megvásárolni kínlódó vállalatot, melynek nyereségességét arra alkalmas vezetőkre, menedzserekre kell bízni.

Közbiztonság! Kérjük a városi kapitányt, hogy állítsa helyre beosztottjai önbizalmát. Nagy szükségünk van a nyugodt munkához biztonságra!

Aggasztó a környékünkön elszaporodó tulajdon elleni bűncselekmények száma. Javaslom a polgári őrség megszervezését. Megfelelő technikával ellátva nagy segítséget adhatunk a rend őreinek. Gyermekeink és a magunk nyugalmáért, saját és közös tulajdonunk védelméért érdemes áldozni. Szükséges lenne erről városi vitafórumot rendezni.

Mégegyszer kérjük, kérem a város polgárait, hogy a helyhatósági választásnak nagy figyelmet és hangsúlyt adjanak. A volt ellenzéki pártoknak újra össze kell fogni, ezért kérem és sürgetem a Kerekasztal megalakítását. Itt dől el sorsunk, amit országosan elértünk, helyben fontosabb elérnünk.

vetkezeteknél. Ha nincs munka, mert az igazgató vagy elnök nem tud munkát felhajtani, akkor ne a dolgozó legyen elbocsájtva először!

Át kellene gondolni azt is, hogy a nagy vállalati részvényesítés, privatizáció, kft-formula mennyiben érinti városunk pénztárcáját? Mire gondolok? Arra, hogy amit a város költségvetéséből a vállalatokra, más gazdálkodókra áldozott, az a

Városunk valamikor neves volt kereskedőiről, iparosairól. Hol vannak? Módszeresen elűzték, lehetetlenné tették őket, mégis itt vannak, élettérre várva. Biztosan megalakul az ipartestület, kereskedői testület, gazdakörök. Megszervezik a maguk hitelszervezetét, népbankokat, takarékbankokat. A korábban kitűnően működő „Hangya" szövetkezeti rendszer is életre kel, visszakövetelve tulajdonait.

Szita Antal

986

Olasz kórus sikere Celldömölkön

Celldömölk örvendetesen gazdagodó zenei életében is kiemelkedő, felejthetetlen emlék marad olasz vendégeink sikeres szereplése. Gellért püspök szűkebb pátriájából, az észak-olaszországi PORDENONE városából érkezett hozzánk a negyventagú vegyeskar, s volt kedves, szeretett vendége városunknak, amely mindig visszavárja őket.

Pordenonében négy kórus működik, mindegyik amatőr, maguk teremtik elő működési feltételeiket. Ugye tudja, kedves Olvasó, hogy az amatőr szó eredeti jelentése: szerető, szerelmes, valamilyen nemes tevékenységnek a szerelmese? S lehet-e boldogabb ember az aktív szerelmesnél? Ők azok. Mi csak passzív, befogadó „zeneszerelmesek" voltunk, és a mi örömünk is boldogító volt.

A legjobb pordenonei kórus volt a vendégünk. Az együttes 1974-ben alakult, az azóta eltelt 16 évben kilenc európai országban szerepeltek Spanyolországtól Dániáig, Jugoszláviától Franciaországig. Magyarországon is jártak már, Pécsett arattak szép sikert. A kórusok nemes versenyében európai rangú elismeréseket tudhatnak magukénak. Műsorukon rendszeresen szerepel az egyházi kórusmuzsika és a folklór, a népek zenéje, hagyományos és modern: az itáliain kívül az osztrák, az angol, az amerikai.

A celldömölki Ádám Jenő Zeneiskola vendégeiként 1990. április 27-én érkeztek városunkba. A hosszú út után már csak a Ság sheggyel való ismerkedésre maradt idő. Másnap ismerkedtek meg a város nevezetességeivel, ekkor köszöntötték őket kis koncerttel a mi zeneiskolásaink. Ahogy elmondták, örömteli meglepetés volt számukra, hogy egy ilyen kis városban ilyen szintű és létszámú a zeneoktatás. A szombat délután büki kirándulással (hangverseny a szabadidő-központban, kikapcsolódás a fürdőben) telt.

Vasárnap voltak igazán a város vendégei. A 10 órás nagymisén az énekes liturgia közreműködői voltak, az istentisztelet után egyházzenei műsorukból adtak ízelítőt. Az isten házában nem szokásos a taps, ezúttal a közönség nem tudta visszatartani a tetszésnyilvánítást, ez a vox humana bizonyára tetszésére volt a mindenhatónak is. Egy kis pihenés után délután 6-kor adtak egyórásra tervezett, s kétórásra nyúlt felejthetetlen hangversenyt a zeneiskola zsúfolásig megtelt kamaratermében, a közönség megtöltötte az előcsarnokot is.

Vidám este, rövid pihenés után hétfőn az ostffyasszonyfai hadifogolytábor olasz temetőjét keresték fel, majd Keszthely, Tihany és Veszprém következett.

Mi csodálatos élményekkel gazdagodtunk, reméljük, ők is szép emlékeket vittek magukkal.

Viszontlátásra olasz barátaink!

Arrivederci nostri amici italiano!

987

Zarándokok Kemenesalján

Május elsején mintegy 150 főnyi zarándokcsoport érkezett városunkba a szomszédos Ausztria Neudau és Wörth városkájából. Nem érkeztek üres kézzel: kegytemplomunk részére Máriazellből egy nagyméretű gyertyát hoztak és lángot, amelyet Mindszenty József bíboros érsek sírjánál levő örökmécsesről gyújtottak meg.

A zarándokcsoport fogadásánál az egyházi vezetőkön kívül nagyszámban volt jelen Celldömölk lakossága, továbbá az MDF helyi szervezetének küldöttsége. Az MDF szónoka német nyelven köszöntötte a zarándokcsoport vezetőit és tagjait, majd így folytatta beszédét:

„... Önök ma egy már megváltozott Magyarországra érkeztek; olyan országba, ahol a vallásszabadság kezd kivirágzani, ahol az emberi tisztesség újból visszanyeri becsületét." Majd a szónok rátért arra, ki és hogyan építette a búcsújáró templomot, hogyan alakult ki a mai Celldömölk az egykori Kiscellből.

A hozott ajándékot megköszönve így folytatta: „... a mi szeretett, patinásan méltóságteljes kegytemplomunk szeretettel várja Önöket és a gyertyát a szent lánggal, amelyet részünkre Máriazellből hoztak. Ez a láng, amely Mindszenty bíboros sírja mellől való, világítson templomunkban annak bizonyságául, hogy minden nagypéntek után feltámadás következik. Mi, Celldömölk lakosai szívből örülünk, mert ezzel emlékének elégtételt adhatunk. A bíboros érseket ugyanis éppen itt alázta meg a kommunista rendszer. Ez a láng legyen bátorítás és biztatás a hívőknek, hogy lesz magyar feltámadás..."

A köszöntést mise követte, mely német és magyar nyelven folyt. Utána a vendégek megtekintették a templomot és ismerkedtek Celldömölk városával.

L. A. – Z. I.

988

OPPIDUM DÖMÖLK 1790

Bölcs és minden bizonnyal benső tapasztalati érzésből fakadó és táplálkozó gondolat az, amelyet így fogalmazott meg leírója: A múltunk az a második szív, amely bennünk dobog. Ha visszanézünk a múltba, akkor egy kicsit újraéljük az akkori mindennapokat örömre vagy bánatra, de mindenkor megszépítve. Természetesen tanulságul is, hiszen régi igazság az, hogy a történelem az élet tanítómestere. Mindenképpen hasznos tehát az, ha a mindenkori mában nemcsak egyéni életünkben, hanem közösségi, társadalmi történelmi szinten is visszanézünk, mert a múltba nézés egészében építő, szellemet formáló tanítással szolgál, a jelen és a jövő építésére is. Ne részesítsük megrovásban tehát a városunk múltját feltáró írásokat: hasznos tanulságul íratnak meg azok.

Városunk múltjával kapcsolatban ezúttal egy fontos jubileum teszi érdemessé a történelmi visszapillantást, az emlékezést.

Kétszáz évvel ezelőtt 1790-ben lett városunk, a 18. század közepén a kietlenben sarjadt nevenincs település: OPPIDUM azaz MEZŐVÁROS! – A köznyelvben már ez előtt élő név KIS-CZELL, amelyet 1887-ben hivatalosan is elismertek, valójában ettől az esztendőtől kapja meg valódi rangját.

A fokozatosan és meglehetős egyenletességgel fejlődő település, amely 1739-ben lényegében egy sárkunyhó, benne egy imádkozó szerzetes, – nevében még évtizedekig kapcsolódik az ősi eredeti falucskához PÓR-DÖMÖLK-höz és annak nevéhez. Ezt a szoros és valóságos kapcsolódást fejezik ki a hivatalos összeírásokban és más iratokban, megyei közgyűlési határozatokban a helymeghatározások: in Czellis Marianis vulgo Dömölk, Cell nebst Dömölk, Poór Dömölk – alias Cell, Dömölkiensium seu Maria Zellensium, Klein Maria Zell nebst Dömölk, Dömölk der Klein Maria Zell. Itt természetesen csak a válogatottan jellemzőbbeket soroltuk föl, hogy a névvariánsokat érzékeltessük. A köznyelvi elnevezést Kis-Czell vagy Kis Mária-Czell ismerte nem csupán a közvetlen környék, a kemenesaljai korabeli lakosság, hanem szinte az egész ország lakossága is a bucsújárások révén.

Maga a település földesúri joghatóság alatt állott, önkormányzati elemekkel nem rendelkezett ugyan, de lakosai polgároknak tekintették magukat, ámbár az 1781. évi úrbéri szolgáltatásokról felvett jegyzőkönyvben: „mint Tes Poór-Dömölki Abbatiának robotoló vagyis Árendás Emberej" tesznek vallomást. A helység bírája akkor SLÁJGH nevű lakos, esküttje CAPELLÁRIS ANTAL, mindketten írástudatlanok, mert csak kézjeggyel, azaz egy kereszttel (+) írnak alá a felvett jegyzőkönyvnek.

Figyelemreméltó az, ami a település első évtizedeiben a megyei összeírásokra is jellemző, hogy az új, már eleve városias jelleggel kialakult helység köznépi neve Kis-Czell vagy Kis Mária-Czell hivatalosan nem elfogadott név. Hiába vált nyilvánvalóvá az új település életképessége, véglegesen kiformálódott s nyugati hatásokat mutató példaadó települési rendje már az első évtizedekben, – községi rangot, hivatalos elismerést, közigazgatási hatáskörrel felruházott vezetőséget csupán félévszázados fennállása után kapott. Akkor és azután, amikor II. József a szerzetesrendeket feloszlatta és a dömölki apátság megszűntével a földesúri joghatóság alól kikerült. Igaz azonban az is, hogy pár évvel később viszont királyi rendelettel oppidum, azaz mezőváros.

A II. József rendeletét végrehajtó feloszlató bizottság azt jegyzi fel hivatalosan, hogy a rendház, a kolostor épületei és a templomon kívül összesen 34 (harmincnégy) házból állott az egész település. Ezek közül az 1., 2., 9., 18., 34., 35. számú épületek az apátságé. A többi ház pedig az itt megtelepült lakosságé. Ez utóbbiak is az apátság földjén állottak, de tulajdonosaik vagy maguk építtették, vagy az építtető uraságtól vették meg. A legtöbb házhoz külső földterület is tartozott, s a használóik a fundusért árendát fizettek az apátságnak. Álljon itt egy példa a valóságos helyzet megvilágítására: A 4. számú ház a Vörös Ökör vendéglő, gazdája Pándits János ezért és 16 pozsonyi mérős (= 8 hold) földért és kétszekeres rétért 78 forint bért fizetett a földesúrnak.

Mindenesetre az a tény, hogy 1787-ben az akkor községi rangra emelkedett, s hivatalosan is Kis-Czell nevet kapott helységben, amelyet addig az összeírásokban „ad S(anctam) Capellam Dömölkiensem" megnevezéssel vettek számba, a 6 vendéglő (Vörös Ökör, Angyal korcsma, Sas, Szarvas, Bárány, Korona), a három bő árukészlettel rendelkező nagykereskedő, valamint a 27 (huszonhét) itt élő iparos, akik 19 fajta ipart űztek, már egy ígéretesen nagy jövő előtt álló település távlatait vetette föl. Megvolt itt már akkor a kézműipar és a kereskedelem terén minden adottság arra, hogy a környék életviszonyaihoz képest igényesebb életmódot folytató lakosság igényeit maradéktalanul kielégítse, de egyúttal ellássa a környék falvainak lakosságát is a számára kívánatos és szükséges életszükségleti cikkekkel. Mindezek mellett a sok ezres búcsús, vallásos zarándoktömegek számára is bevásárló és ellátási bázis lehetett.

Fél évszázad alatt az egyszemélyes településből (Koptik Odo apátra gondolunk), ipari és kereskedelmi gócpont lett, több évszázados egyéb településeket a fejlődésben maga mögé utasítva. Az ide települt német nyelvű és eredetű, 99 százalékban nyugatról ide rajzott lakosság jóformán teljesen iparból és kereskedelemből él. Igaz azonban az is – és erről a fennmaradt adóösszeírások tanúskodnak –, hogy mégis jóformán minden mesterember és kereskedő foglalkozik mezőgazdasági termeléssel és állattartással, sőt a vendéglősök is, de még az egyik sebésznek is van bérelt földje.

A lakosság helyzetét, foglalkozását és rétegződését felmérő és feljegyző adatokat, az apátságot a királyi rendelet alapján feloszlató bizottságnak köszönhetjük. A bucsújárásokat megszüntető rendelkezés miatt bizonytalanná lett jövő, és a gazdasági életnek várható romlása kényszerítette a helység előrelátóan gondolkodó s a jövővel jó érzékkel, józanul számoló kézműveseit és kereskedőit arra, hogy idejében jó előre tegyenek lépéseket a vásárjog és a piactartás jogának megszerzésére. Ennek elnyerését csupán II. József császár korai halála késleltette, amíg az elhalt uralkodónak már írásban megküldött ígéretét az új uralkodó, II. Lipót okmányba, szabadalomlevélbe foglalta.

A dömölki mezőn a kietlenben fogant élet kisarjadt, gazdag termést hozott: „Mi II. Lipót Isten kegyelméből választott római császár, birodalmunk mindenkori gyarapítója ... ezennel tanúsítjuk és megerősítjük, hogy vasvármegyei DÖMÖLK községnek Felségünk elé terjesztett legalázatosabb kérelmére és kívánatára ... királyi hatalmunknál és különös kegyelmünknél fogva, fent nevezett DÖMÖLK község mindenkor és örökké vásáros helynek neveztessék és tartassék. ... Azon továbbá még fenntartott feltétel alatt adjuk meg Dömölk városnak a vásártartási szabadalmat és engedelmet, hogy ezen megadott vásár engedély ... szabadalommal már ellátott helységeknek hátrányára semmikép se legyen ... bécsi székesvárosunkban 1790. december hó 30-án római és egyéb örökölt birodalmaink feletti uralkodásunk első évében. LEOPOLDUS."

Nádasdy Lajos

988

Együtt Egyházashetyén

Egyházashetyén a szülői munkaközösség és a pedagógusok irányításával, a falu összefogásával nagymérvű társadalmi munkafolyamat indult iskolánk parkosításáért, szebbé tételéért, valamint gyermekeinkért.

Március végén a szülői munkaközösség nagyon jól sikerült bált rendezett. A tiszta bevételt az iskola parkosítására ajánlották fel.

A szülők a pedagógusokkal együtt általában hétvégeken társadalmi munkákat szerveznek.

Kalmár József

990

Amit még a szárnyaskerekes házról tudni kell

Az Új Kemenesalja ez évi februári számában a szárnyaskerekes házról megjelent rövid tudósítást az alábbiakkal szeretném kiegészíteni.

Az egykori háztulajdonos, vagyis: „A Celldömölki MÁV Vasutasok Köre" alapszabályát az 1926. szeptember 26-án tartott alakuló közgyűlés hagyta jóvá. A kör első elnökévé Bárdosi Gyulát, titkárává pedig Hervay Károlyt választották. A kör tagjai elsősorban a MÁV vonatkísérőkből és kocsivizsgáló lakatosokból tevődtek össze, de nyitottak voltak valamennyi MÁV-alkalmazott és nyugdíjas irányába.

A kör csak nevében volt új szervezet, a valóságban az 1905-ben szerveződött, és 1906. aug. 8-tól már írásos bizonyítékok szerint is működött elődszervezetnek, a „Magyar Szent Korona Országainak Vasutas Szövetsége Czelldömölki Kerület" - nek – a továbbiakban röviden csak kerület – volt a jogutóda. A kerületet az országos központ 1919. február 4-én erőszakos módon beolvasztotta a rövidéletű szociáldemokrata Vasutas Szövetség helyi csoportjába.

A beolvasztás elleni tiltakozás jeléül a kerület választmánya az alábbiak szerint határozott: „A meglévő bútorok, könyvtár és más apró leltári tárgyak a Czelldömölki összvasutasság tulajdonát képezi, melynek kezelése megőrzése és fejlesztése azon Czelldömölki vasutas egyesületre bizatik amelyik a mindenkori Czelldömölki vasutasság közül a legnagyobb taglétszámmal bír. Jelenleg ílyennek a Czelldömölki Temetkezési Egylet állapíttatik meg, így az összes bútorok, könyvtár és egyéb leltározott tárgyak az Ő megőrzésére, kezelésére s további fejlesztésére bizatik, mely azonban tulajdonjogát nem képezheti, eladnia, elzálogosítani vagy eltulajdonítani hagynia nem szabad, vagyonilag felelősséggel tartozik. Azonban az összes dolgokat használhatják." A fenti határozat ellenére a szociáldemokraták mégis birtokba vették és használták, vagy miként azt a korabeli jegyzőkönyv megállapítja, „elkommunizálták" a kerületnek a Csuha-féle házban működő helyiségét és bútorait.

A szociáldemokraták meg akarták kaparintani a kerület közel 500 kötetes könyvtárát is, és azt miként Cziráky János kerületi titkár később leírta: „Csak is úgy sikerült megmenteni, hogy a könyvtár kulcsait nem adtam ki a kezemből és ezt addig halogattam, késleltettem míg végre a kommunizmus megbukott." Ezt követően azonban már a régi szövetség sem éledhetett újjá, és 1922. január 5-én a korábbi határozat végrehajtásaként Kuthi József egyleti elnök és Fodor Henrik egyleti titkár „Czeldömölki Temetkezési segély-egylet" nevében átvette Dráveczky Árpád kerületi elnöktől és Cziráky János kerületi titkártól a kerület különvagyonát. Ezzel a szentkoronás Vasutas Szövetség celldömölki kerülete végképp befejezte működését, de a köz számára okos módon megmentett különvagyon jóvoltából az egylet keretében tovább élő kerületi könyvtár már 1922. január 15-től újra szélesre tudta tárni a Csuha-féle ház ajtaját az olvasóközönség előtt.

Mert helyesen fogalmazta meg már az 1919. február 4-i erőszakos beolvasztási kísérlet alkalmával a már többször említett rendkívül ügybuzgó Cziráky János kerületi titkár, hogy: „Czelldömölk olyan vasúti gócpont melyen a vasutasság soha meg nem szűnhet, jöhet bármily hangzású egyesület, ezek megszűnhetnek, de a vasutasság mindíg alkotni fog egy új egyesületet, melyben tömörül, ügyeit intézi s szórakozásait felleli."

Cziráky jóslata rövidesen beteljesedett. A nagyhatalmú Temetkezési Segélyegylet kereteiben tovább élő és a kerületi hagyományokból is táplálkozó tömörülésből a vasutasság néhány év elteltével létrehozta új egyesületét, és megépítette székházát, azért, hogy nemes céljai megvalósításához a működési feltételeket is megteremtse. A kerület egykori különvagyona és könyvtára a kör keretében szolgálta tovább Celldömölk vasutasságát. 1928. január 5-én az Uhlár Gyula karnagy által vezetett 30 tagú Vasutas dalárda első nyilvános fellépése mellett megrendezett bensőséges ünnepség keretében helyezték el az egy évvel korábban már megnyitott épület falában a zárókövet, mely magába rejtve őrzi a külön erre a célra készült zárókő okmányt, mely „hirdeti a nap szent emlékét örök időkig, hirdeti a jövő vasutas nemzedékek előtt a múlt nagy szép emlékeit." Legalábbis így gondolta a „Kemenesalja" akkori tudósítója, de aki közülünk manapság ránéz az épületre az egészen másképp látja.

Bízom benne, hogy a nagy zárkókő egyszer még feltárja előttünk titkát, elvitathatatlanná téve, hogy kik, mikor, miből, hogyan és mi célból hozták létre ezt az elhanyagoltságában is szép közösségi épületet. A vasutasok háza a község által biztosított telekre épült. A ház építéséhez hitelt is vettek fel, amit még 1938-ban is törlesztettek, amikor már szóba került az épület esetleges bővítése is. 1938. január 14-én a községi képviselőtestület olyan döntést hozott, hogy a vasutasok megkapták örökre a Vasutas Kör székházának telkét. Ezt a döntést azonban a negyven évvel ezelőtt létrejött pártállam semmibe vette, és a telket a kispénzű vasutasok áldozatvállalásával és verejtékével felépített szárnyaskerekes házzal együtt az állampárt leghűségesebb kiszolgálójának, a Szakszervezetek Országos Tanácsának adta. Celldömölk és környéke vasutassága nevében már 1989 elején levélben fordultunk Nagy Sándor SZOT főtitkárhoz, kérve az ingatlan visszaadását jogos tulajdonosainak, a celldömölki vasutasoknak. A több mint háromezer szervezett vasutas dolgozó és nyugdíjas nevében megfogalmazott levelünket a főtitkár mind a mai napig még csak válaszra sem méltatta. Most már nem kérjük, hanem követeljük, hogy legyen a szárnyaskerekes ház újra a vasutasságé!

Teremtsünk benne igazi otthont a vasutasoknak! Addig is míg mindez egyszer megvalósulhat, mai használói óvják meg a további pusztulástól. Érezzék kötelességüknek az eredeti telekhatár és kerítés helyreállítását, az utcai oromfal alsó sarkainál látható beázások sürgős megszüntetését. A kuglizót már rég széthordták, de az udvari melléképület gyors beavatkozással talán még megmenthető lenne. Az újbóli otthonteremtés munkája már a vasutasságra fog hárulni. Kérem hozzá mindnyájuk támogatását.

Fehér Tamás

*

A Celldömölki Vasutaskör május 23-án tartja újjáalakuló ülését.

Hirdessen az Új Kemenesaljában!

991

FELHÍVÁS

A Magyar Demokrata Fórum Celldömölki Szervezete kéréssel fordul a város lakóihoz.

Pártérdekek nélküli szakmai szakértői testületek megalakulását szorgalmazzuk. A demokratikus közélet nem nélkülözheti városunk gyakorlati, vagy/és elméleti munkáját.

Kérünk minden, városunkat magáénak valló szakembert szaktanácsadói, egészségügyi, oktatási, vállalkozói, kereskedelmi, közlekedési, pénzügyi, – nem utolsósorban – közbiztonsági, és más testületek megszervezésére.

Kérünk minden „patriótát", hogy ne engedjék elhalványítani kulturális hagyományainkat, lerombolni építészeti értékeinket. Nagy tapasztalatukkal segítsék az önszerveződéseket, kutassák föl ezek gyökereit. Kérjük városunk jelenlegi vezetőit, hogy hosszabb távra szóló terveikbe, döntéseikbe a pártok véleményét súlyozottan vegyék figyelembe. Kérjük a hivatalok dolgozóit, hogy a helyhatósági választásokig felelősséggel tegyék dolgukat. Szakmai tudásukra a továbbiakban még nagyobb szükség lesz. Hatalomátmentő intézkedéseket ne hajtsanak végre, azokat hozzák nyilvánosságra.

Kérjük városunk lakóit, együtt készüljünk az önkormányzatra. Várjuk javaslataikat személyekre, és elképzeléseiket, terveiket különböző területekre.

Megköszönjük szavazóink bizalmát, az egész város aktivitását.

Levélcímünk: Celldömölk Pf.: 2/A

Az MDF városi szervezete nevében Szita Antal elnök.

992

FAGYOS-SZENTJEINK

PONGRÁC

SZERVÁC

BONIFÁC

Miután minden évben május közepén, a tavasz szép hónapjában eljön Pongrác, Szervác és Bonifác napja, ezáltal a szőlőművelő, gyümölcskertet gondozó embernek a figyelmébe kerülnek ők hárman. Amikor a szőlő már szép hajtásokkal biztatja a nehéz munkát végző gazdákat, akkor a fagyosszentek napjain gyakran beköszönő fagy, fagyveszélyes idő félelemben tartja őket. Majd a fagyosszentek, emlegetik egymás közt az emberek – azok eldöntik a sorsunkat. Tény, hogy figyelmünk reájuk összpontosul, félelmes tiszteletet is hordozva a szőlőművelők lelkivilágában.

Utána egy évre szokásosan megfeledkezünk róluk. Érdeklődésem arra sarkallt, hogy még többet megtudjak életükről, mártíromságukról és arról az ártatlanságukról is, hogy csupán a véletlen játéka, hogy névünnepük idejére fordul hidegre az idő és károk is keletkezhetnek. S ezek a károk az ő rovásukra íródnak. Mindenekelőtt szentképeket akartam szerezni, hogy gyűjteményembe helyezzem, majd alkalmasint kis kiállításaimon, amelyek a szőlővel és a borral foglalkoznak, be is mutassam őket. S ekkor következett be a meglepetés, amelyet ezúttal csak vázlatosan közlök.

Egyházi körökben keresgéltem, remélve megbízható eredményt. Azt közölték velem, hogy Pongrácról, Szervácról, Bonifácról nincsenek szentképek, ők amolyan másodrangú szentek! Bevallom, hogy a hír elszomorított, de következetesen nem tettem le tervemről.

Pannonhalmáról kaptam német és magyar nyelvű könyvmásolatokat és egy metszetet a 14 éves szent Pongrácról, amely a lenyakazását ábrázolja. Az adalékok birtokában összeállt a kép arról, hogy milyenek is lehetnek e szentek, akik a népi hiedelemben nem másodrendűeknek számítanak. Ismeretségem révén Káldi Judit festőművész nagy méltósággal áthatva lefestette nekünk a fagyosszenteket, a „szőlő szigorú urait".

A pince falára kerültek és barátságunkba fogadva őket, abban a reményben nyújtom át újságunkban az olvasóknak a Sághegyen látható szentek képeit, hogy névünnepeik napján, május 12., 13 és 14-én elkerüli szőlővidékünket a rettegett fagyveszély.

Dala József

993

Anyakönyvi hírek

Celldömölk

Születés: Módos László és Kiss Katalin fia: Péter, Pór Miklós és Mészáros Zsuzsanna Erzsébet fia: Péter, Antal Győző és Farkas Erika leánya: Erika Liza, Giordán Jenő és Holpert Gabriella Erzsébet leánya: Andrea, Herczeg Sándor és Schiffer Ágnes leánya: Andrea, Horváth Árpád és Somogyi Zsuzsanna fia: Árpád Tamás, Horváth Antal és Tóth Erika leánya: Valentina, Farkas István és Kiss Judit fia: Dávid, Szakonyi Csaba Géza és Bárdossy Judit leánya: Klaudia Judit, Pethő Kálmán és Sas Mónika leánya: Adrienn, Szabó Imre József és Biró Ildikó fia: László, Bodnár László és Demecs Annamária fia: László, Klaffl Zoltán és Károly Éva Katalin fia: Balázs, Józs Gyula és Bende Magdolna leánya: Annamária

Házasságkötés: Kolompár János és Sárközi Gyöngyi, Bogdán János és Boros Zita Szilvia, Takács Lajos és Biró Andrea, Orbán László János és Obráz Katalin, Varga Tibor és Loksa Tímea, Németh Sándor és Tolnai Mária Zsuzsanna, Nagy Dezső és Asbóth Judit, Horváth Lajos és Fülöp Annamária, Németh Zsolt Lajos és Kutasi Valéria, Czupor Erika és Baranyai József

Halálozás: Gyürüsi Gyula, Fekete Imréné Józsa Lídia, Sárközi Gyula, Horváth Árpád

Nemeskocs

Halálozás: Olrik Ferenc

Boba

Halálozás: Baráth Jenő

Jánosháza

Születés: Márkus László és Ihász Veronika leánya: Gabriella, Horváth József és Ágoston Ildikó Tímea leánya: Mónika Veronika, Kolompár László és Horváth Mária leánya: Dalma

Duka

Halálozás: Keringer István

Kemenespálfa

Halálozás: Vass Sándor

Kenyeri

Születés: Németh Csaba és Lukács Aliz Cecília leánya: Szandra Mercédesz

Házasságkötés: Hadnagy Imre és Szabó Erzsébet

Halálozás: Dr. Hováth István

Nagysimonyi

Születés: Kutasi József Sándor és Bognár Júlia Margit fia: Ádám Sándor

Házasságkötés: Bakk Attila és Sali Mónika

Halálozás: Hováth Károlyné Zsildos Rozália, Takács Jánosné Vincze Mária, Saller József, Ábrahám Gyuláné Ádám Júlianna

Tokorcs

Halálozás: Kovács Károlyné Kovács Margit, Kovács Kálmán

Vönöck

Születés: Takács Rudolf és Varga Anikó leánya: Ivett, Kosztolánczi Csaba és Fehér Andrea fia: Csaba Péter

994

Bemutatjuk az Eötvös DSE-t (2. rész)

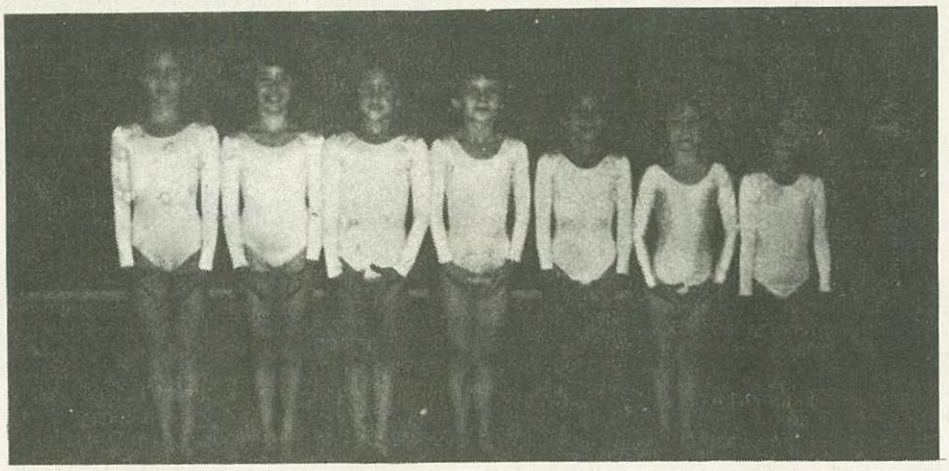

A 10. helyen végzett tornászok.

A DSE megalakítását az iskola a tornászoknak köszönheti. Ugyanis az Eötvös Loránd Általános Iskola már közel három éve otthont adott nekik, mint a Tanárképző Főiskola sportegyesületének kihelyezett szakosztálya, amikor sor került a DSE megalakulására. A tornászok a névadáson túl azonban mást ettől az egyesülettől nem kaptak. A működésükhöz szükséges feltételeket „itthon" kellett előteremteni. Kapott is ezért a sportvezetés a Vas Népe sportrovatától, hogy nem törődik kellően a tornászokkal.

Most végre a diáksportegyesület megalakulásával rendeződni látszik a tornaszakosztály helyzete. Czupor Ferencné edző vezetésével most már mint igazi celliek készülhetnek a versenyekre. Az 1989/90. évi diákolimpia megyei döntőjében az alsó és felső tagozatos korcsoportban is első helyen végeztek a lányok, így ők jutottak el az országos döntőbe. Az alsó tagozatosok április 4–5-én Debrecenben, a felső tagozatosok április 6–7-én Kalocsán versenyeztek. Az alsó tagozatosok 24 résztvevő csapat közül talajon a 2., gerendán a 4., míg szekrényugrásban a 15. helyezést érték el, s ezzel összesítésben a 10. helyezést szerezték meg. Őket csak az ország nagy társadalmi sportegyesületeiben versenyző iskolák csapatai tudták megelőzni. Elért helyezésük kitűnő eredmény, ami talán jobb is lehetett volna, ha az ugrásokat megfelelő dobbantóval gyakorolhatnák! A csapat tagjai voltak: Buti Mónika, Holczer Helga, Márton Linda, Mesterházy Anna, Somogyi Judit és Tánczos Júlia. A felső tagozatosok Kalocsán – edzőjük szerint – nem tudtak az elvárásoknak megfelelően szerepelni, így ők a résztvevő 20 csapat közül csak a 13. helyezést érték el. A csapat tagjai közül Kovács Hajnalka és Somogyi Viktória érdemel elismerést. A szakosztály tervezi, hogy júniusban a sportcsarnokban bemutató versenyt tart, ahol az érdeklődő közönség megismerkedhet e tehetséges versenyzőkkel.

A tornászok

997

SPORTRÓL RÖVIDEN

– Befejeződött a kézilabda diákolimpia területi bajnoksága. Örömmel közöljük, hogy három csapatunk került be a megyei döntőbe. A C. Gayer fiúcsapat az első helyen, míg a C. Eötvös leány- és fiúcsapata a 2. helyen.

– Március 24-én Szombathely térségében megrendezett tájékozódási futóversenyen az alábbi helyezéseket érték el a Jánosháza versenyzői: F 11: 1. Szente Tamás. F 13: 1. Rétfalvy Balázs, 2. Verebélyi Zsolt. F 15: 2. Szabó Imre. F 17: 1. Rétfalvy Gábor. F 40: 1. Rétfalvy Lajos.

– A Magyar Ifjúság Centrum Kupa kispályás labdarúgásban Jánosháza serdülőcsapata végzett a 2. helyen.

– Április 20-án Szombathelyen a kézilabda Derkovits Kupa erős mezőnyében szép celli sikerként könyvelhetjük el a C. Gayer fiúk és a C. Eötvös leányok első helyezését.

– Április 25-én játszották az általános iskolai kispályás labdarúgó alapfokú városi bajnokság utolsó fordulóinak mérkőzéseit. A bajnokság végeredménye: II. kcs: 1. C. Eötvös 6. osztálya, 2. Nagysimonyi, 3. C. Berzsenyi 5. osztálya. III. kcs: 1. Jánosháza, 2. C. Gayer 8/C osztálya, 3. Kemenesmagasi, 4. Boba. Az első helyezettek május 18-án a Gayer iskola pályáján mérkőznek meg a kézilabdázókkal együtt a sárvári győztesekkel a megyei döntőbe kerülésért.

– Április 21-én Celldömölkön rendezett városi újonc, serdülő és ifjúsági egyéni asztalitenisz-bajnokság eredményei: újonc fiú: 1. Ölbei Péter (CVMSE), 2. Vas Zoltán (CVMSE), 3. Szalai Péter (CVMSE). Serdülő fiú: 1. Szabó Csaba (CVMSE), 2. Ölbei Péter, 3. Obráz István (CVMSE). Ifjúsági leány: 1. Sebestyén Anita (CVMSE), 2. Baráth Katalin (Boba), 3. Obráz István (CVMSE). Fiúk: 1. Tarr Péter (CVMSE), 2. Ölbei Péter, 3. Szabó Csaba.

– A CVMSE férfi asztalitenisz-csapata is megnyerte az 1989/90. évi Vas megyei csapatbajnokságot. Ők az NB III-ba kerülésért játszanak majd osztályzó mérkőzéseket.

995

KÉZILABDA

Egy lépésre az NB II-től!

Húsvétvasárnap sorsdöntő mérkőzésre került sor Celldömölkön. CVMSE–Sz. Tanárképző 24:22 (11:8). Sportcsarnok. 300 néző. V. Hegyi, Fancsali. CVMSE: Horváth – Szalóki (1), Márczi Gy. (2), Szakács, GŐCZE (1), SKRIBA (12), FONYÓ (4). Cs: Garai (kapus), Gruber, Gulyás (1), dr. PANKÓ (1), Márczi I. (2). Tanárképző: VÁRTOK – Orbán, Erdélyi (1), BAKÓ (4), Béres, Schenk, Takács (1), Cs: SZÜCS (4), KONKOLY (5), Mátés (4), Horváth (3). Kiállítások: 16 ill. 4 perc. Kizárva: Gőcze, dr. Pankó. Végleg kiállítva: Horváth (Tanárképző). Hétméteresek: 6/1, ill. 6/5.

Mindkét csapat játékára rányomta bélyegét a nagy tét, a bajnokság. A Tanárképző kezdett jobban, a celliek idegesen. Az utóbbit a sok hétméteres kihagyása is bizonyítja. Az első félidő hajrájában, a közönség által buzdított helyiek ragadták magukhoz a kezdeményezést, és gyors támadásból háromgólos vezetéshez jutottak. A második félidő 7. percében már 5 gól volt a celliek előnye. Ugyanez volt a helyzet a 28. percben is, de ettől kezdve megkeményedett a mérkőzés és a kiállítások, kizárások miatt a lendületesebben hajrázó vendégek három gólt ledolgoztak az előnyből a mérkőzés végére. Végeredményben a szépszámú közönség méltóan ünnepelte csapatát. A CVMSE kézilabdázói biztosan győzték le ellenfelüket és megérdemelten nyerték meg az 1989/90. évi Vas megyei bajnokságot. A csapat most már nyugodtan készülhet az osztályozó mérkőzésekre, melynek időpontja június 30. és július 1. A helyszín még ismeretlen.

– Április 22-én Vasváron a helyi csapat ellen 44:14 arányban győztek kézilabdázóink, míg április 29-én hazai pályán 28:22-re a Szentgotthárd II. ellen.

996

Atlétika

Bajnoki cím a mezei országos bajnokságon!

Április 7-én Dunakeszin rendezték meg az országos mezei futóbajnokságot. A serdülő B korcsoportban, NAGY ISTVÁN, az Eötvös DSE versenyzője lett az első. A 4 km-es rajtnál 95-en indultak el. Eredmények: 1. Nagy István 14:49, 2. Török (KSI) 14:56, 3. Németh (Pápai SE) 14:57. A DSE tehetséges versenyzője ismét bizonyított és országos bajnokságon megszerezte második aranyérmét. Gratulálunk és további sikereket kívánunk a versenyzőnek és edzőjének, Sebestyén József testnevelő tanárnak.

Új Kemenesalja. Kemenesalja tanácsainak lapja. Kiadja: Celldömölk Város Tanácsa. Szerkesztőség: Celldömölk, Tanácsköztársaság tér 1. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: BURKON LÁSZLÓ. Felelős kiadó: DR. TÖMBÖLY TAMÁS. Szövegszerkesztés: SZÜV TYPO-team. Felelős vezető: PRÁCSER LÁSZLÓ igazgató. Nyomdai munka: UNIPrint Kft. Szombathely. Felelős vezető: MILISITS FERENC. Eng. szám: III/PHF/194/VA/1989.